

Bezrobotnemu, który stał się inwalidą po zgłoszeniu się o zasiłek lub w czasie pobierania zasiłków, dalsze zasiłki winny być wypłacane bez okresu 10-dniowego wyczekiwania, przewidzianego w art. 13 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 7. Zabezpieczeni, pozostający bez pracy na skutek strajku, tracą prawo do zasiłków z funduszu bezrobocia na cały czas trwania strajku, w zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni.

Prawo do korzystania z zasiłków funduszu bezrobocia przywraca się tej kategorii osób z chwilą zlikwidowania strajku, jeśli nadal pozostają bez pracy.

Nie będzie uważane za strajk w rozumieniu niniejszego rozporządzenia zaprzestanie pracy, co do którego właściwy okręgowy inspektor pracy stwierdzi, iż wywołaniem zostało wyraźnie nieprawne działania lub zarządzeniami ze strony przedsiębiorcy.

§ 8. Zabezpieczeni, których stosunek najmu pracy został rozwiązany na skutek tego rodzaju przewinień, które na mocy obowiązujących ustaw powodują natychmiastowe wydalenie z pracy, tracą prawo do zasiłków z funduszu bezrobocia, aż do czasu zgłoszenia przez zabezpieczonego nowego wypadku utraty pracy, co do którego ustawa o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia nie zawiera zastrzeżeń, ograniczających prawa do wzmiankowanych zasiłków.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

267.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 30 marca 1925 r.

zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 2 września 1924 r. w sprawie zawieszenia i zmiany w stosunku do pewnych kategorii robotników niektórych przepisów art. 2 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na mocy art. 38 ustawy z dn. 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 września 1924 r. w sprawie zawieszenia i zmiany w stosunku do pewnych kategorii robotników niektórych przepisów art. 2 ustawy o zabezpieczeniu od bezrobocia (Dz. U. R. P. № 79 poz. 772), ulega następującym zmianom:

1) § 1 p. 2 otrzymuje brzmienie następujące: „robotników, którzy reemigrowali bądź będą reemigrować do Polski pomiędzy dniem 1 stycznia 1923 r., a dniem 31 sierpnia 1925 r. i nie należą do emigrantów sezonowych”.

2) § 4 p. a) otrzymuje brzmienie następujące: „zostaną zarejestrowani przez odnośny państwowy

urząd pośrednictwa pracy, jako bezrobotni w ciągu miesiąca od jednego z następujących terminów: dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia lub dnia przekroczenia granicy lub dnia rozwiązania stosunku najmu pracy, wykonywanej po powrocie do kraju, oraz”...

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*

268.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 27 marca 1925 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych.

Na mocy art. 4, 5, 8 i 9 ustawy z dnia 25 lipca 1924 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. № 79, poz. 764) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty portowe ściągają właściwe kapitanaty portów, wystawiając przepisowe kwity na każdą kwotę wpływającą tytułem opłat portowych.

§ 2. Do uiszczenia wszelkich opłat portowych zobowiązany jest właściciel statku lub osoba przez niego upoważniona (kapitan statku, agent).

Do uiszczenia opłat portowych od ładunków przychodzących do portu na kryptach, barkach, boardingach i innych statkach holowanych przez holownik, w razie nieposiadania przez te statki pełnomocnego przedstawiciela na miejscu, zobowiązany jest odbiorca ładunku a dla ładunków tego rodzaju wychodzących z portu — ich nadawca.

§ 3. Właściciel, kapitan lub agent przedkłada w kapitanacie portu w dniu przyścia statku należyście wypełniony kwestionariusz „Zameldowania” (wzór № 1), świadectwo pomiarowe oraz listę pasażerów, tudzież na żądanie spis osób załogi wedle roli zaciągowej.

Całkowita ilość ładunku przybywającego statku, tudzież i ilość przeznaczona do wyładowania w porcie winny być niezwłocznie w razie zaś dłuższego pobytu statku nie później niż w ciągu następnych 2-ch dni powszednich po przybyciu zameldowane w kapitanacie portu.

Na żądanie kapitanatu portu statki przybywające z zagranicy przedkładają manifest, statki zaś żeglugi przybrzeżnej przybywające z portów polskich i Gdańska — spis ładunku.

§ 4. Statki, wychodzące z portu, winny przed wyjściem przedłożyć w kapitanacie portu należyście wypełniony wzór wymeldowania (wzór № 2) i listę pasażerów tudzież na żądanie spis osób załogi wedle roli zaciągowej. Statki wychodzące zagranicę przedkładają na żądanie manifest, w żegludze zaś przybrzeżnej — statki przychodzące do portów polskich i Gdańska — spis ładunku.